

Th&#ng đ&# m&#m c&#i, Ng&#i l&#y m&#t ít nh&ng nh&#o, ... m&#t n&#m t&#i c&#i, m&#t mu&#ng l&#ng l&#, m&#t đôi m&#t lúng li&#ng, m&#t cái mi&#ng n&#ng n&#u, ... m&#t kh&# năng xài ti&#n nh&# n&#c... đ&#t lên m&#t thân hình b&#c l&#a, m&#t đôi chân dài, m&#t làn da tr&#ng m&#n... Và g&#i đó là B&# nhí!

nh minh h&#a: internet

Ngày x&#a, sau khi m&#t sáu ngày đ&# t&#o nên đ&#t tr&#i vũ tr&#, Th&#ng đ&# ng&#i ng&#m nghĩ m&#t chút và th&#y tr&#i đ&#t đ&#p đ&# th&# này v&#i bao nhiêu tinh túy c&#a ch&#t xám Ng&#i đã sáng t&#o ra mà không có t&#o v&#t nào h&#ng th&# và làm sinh đ&#ng cho nó thì phí quá bèn l&#y m&#t m&#u đ&#t đ&#p nh&#t th&# gian n&#n ra Adam - ng&#i đàn ông - con ng&#i đ&#u tiên trên qu&# đ&#t (cho nên thi tho&#ng v&#n còn di ch&#ng sót l&#i trong ng&#i Adam gây nên h&#i ch&#ng “đ&#u đ&#t”) r&#i hà h&#i cho Adam s&# s&#ng. Adam tung tăng vui m&#ng ch&#y nh&#y trong v&#n đ&#a đ&#ng, ăn trái cây, u&#ng m&#t ng&#t, ng&#m ánh trăng lên, ng&#m hoàng hôn xu&#ng. Cô đ&#n bu&#n chán vì không có ai ch&#i cùng, không có vi&#c gì làm vì m&#i th&# v&#n đ&#u có s&#n (nên đa ph&#n Adam sau này đ&#u làm bi&#ng và quen ăn s&#n là vì lí do này), Adam nghĩ ra cách tiêu s&#u b&#ng cách l&#y m&#t ong pha v&#i trái cây, ph&#i ba l&#n n&#ng b&#n l&#n trắng nh&#m gi&#t thì gi&# r&#nh r&#i, ai d&# cái y lên men thành m&#t lo&#i th&#c u&#ng khi&#n ng&#i ta điên đ&#o đ&#u óc, hoang mang tinh th&#n, thăng hoa c&#m xúc - cái th&#c y g&#i là r&#u và t&#n t&#i đ&#n ngày nay, ch&# có đ&#u bi&#n t&#ng ra thành nhi&#u th&# lo&#i khác nhau t&# đ&# Gò Đen đ&#n vang đ&#n v&#t-ka đ&#n cô-nh&#c và thi tho&#ng b&# l&#nh lo&#ng do m&#t vài tay ch&# bi&#n t&#i l&#i g&#i là bia.

U&#ng cái th&#c y vào thì đ&#u óc th&#ng m&# m&#m, hành đ&#ng thi&#u suy nghĩ nên Adam b&#m gan b&#m b&#ng ch&#y đ&#n g&#p Th&#ng đ&# và than th&# v&# n&#i bu&#n v&# s&# cô đ&#n c&#a mình. Th&#ng đ&# v&#n cũng ch&# có m&#t mình, ch&#ng v&# con gì nên “luôn luôn l&#ng nghe, luôn luôn th&#u hi&#u” c&#nh tình c&#a Adam bèn hóa phép cho Adam ng&# say và l&#y cái x&#ng s&#n bên hông c&#a Adam và n&#n ra m&#t t&#o v&#t khác đ&#t tên là Eva - ng&#i đàn bà đ&#u tiên trên qu&# đ&#t. Adam t&#nh đ&#y th&#y Eva thì b&# ch&#y và cu&#ng cu&#ng chui vào b&#i r&#m đ&# tr&#n vì c&# t&#ng là quái v&#t đ&#t bi&#n hay s&# t&# ti&#n hóa mà thành, Eva th&#y Adam thì c&#i ng&#t ng&#ng vì c&# t&#ng đ&#y là m&#t con tinh tinh b&# b&#nh r&#ng lông, Eva b&# ngay m&#t cành cây và nh&#nh tr&#c m&#t Adam mong kéo đ&#c con tinh tinh l&# y ra kh&#i b&#i r&#m và nh&#t vào chu&#ng nuôi làm ki&#ng, v&#n dĩ Eva là ph&#n mà ph&#n th&#y con gì l&# là c&# mu&#n nuôi th&# hay chí ít ra cũng s&# th&# - đó là lí do mà ngày nay ph&#n ch&# thích nh&#t đàn ông trong nhà không cho đi r&#u chè cùng b&#

Sơ tích bối cảnh

Tác Giả: Ngô Ph&#m H&#nh Thúy
Thứ Tư,, 24 Tháng 10 Năm 2012 08:03

Đàn ông và đàn ông làm đ&# th&# vi&#c nhà đ&# th&# thách kh&# năng ch&# u đ&# ng c&# a đàn ông. Nhưng Eva nh&# mãi mà Adam v&# n tr&# n, Eva li&# n ng&# i xu&# ng và b&# ng m&# t khóc (ngày nay cũng th&# , ph&# n&# h&# đ&# ng chuy&# n là b&# ng m&# t khóc). Th&# ng đ&# th&# y th&# m&# i lòng (Th&# ng đ&# còn m&# i lòng h&# i sao đàn ông không m&# i lòng? Trong các câu chuy&# n c&# tích sau này Th&# ng đ&# hay c&# i trang thành Ông B&# t) b&#n hóa phép, m&# t tia sét đánh trúng gi&# a Adam và Eva (chính là ti&# ng sét ái tình)), n&# i s&# hãi bi&# n m&# t, c&# hai ch&# t th&# y nhau h&# p đ&# n l&# kì, h&# b&#n b&# m&# c Th&# ng đ&# đ&# ng ch&# v&# gi&# a v&# n đ&# a đ&#ng, n&# m tay nhau ch&# y v&# phía chân tr&# i đ&# y h&# nh phúc (trong các phim truy&# n hình Vi&# t Nam tuy&# t đ&# i tuân theo ý t&# ng đ&# t xu&# t và đã tr&# thành kinh đ&# n này, đ&# n k&# t m&# t chuy&# n tình có h&# u bao gi&# cũng là hai nhân v&# t n&# m tay nhau ch&# y v&# phía cu&# i tr&# i, ch&# có khác v&# i Adam và Eva là có m&# c qu&# n áo - vì không m&# c S&# văn hóa thông tin không duy&# t và không cho phát hình, mà phim quay ra không phát thì thôi). Th&# ng đ&# đ&# ng nhìn theo hai ng&# i, khôn xi&# t m&# ng vui vì hình &# nh lãng m&# n đ&# ng h&# n: hai ng&# i tr&# n tr&# i ch&# y trong c&# nh hoang s&# d&# i v&# ng đ&# ng đ&# i...

L&# ra m&# i chuy&# n đã k&# t thúc có h&# u nh&# ng Th&# ng đ&# nh&# ra r&# ng hai ng&# i trong m&# ng vui đã không làm m&# t chuy&# n r&# t đáng nên làm đó là nói l&# i cảm &# n v&# i Th&# ng Đ&# , ng&# i đã có công sinh ra đàn ông l&# i sinh ra đàn bà - Th&# ng đ&# bu&# n bã chép mi&# ng: Đ&# d&# i gái! Vì câu nói vô tình này mà đ&# nh hình luôn m&# t đ&# c tính c&# h&# u c&# a đàn ông mà không sao s&# a đ&# c cũng ch&# ng có thu&# c ch&# ng ng&# a dù y h&# c đã ti&# n t&# i v&# t b&# c và con ng&# i đã lò mò lên t&# n sao H&# a: đ&# i gái! H&# n th&# n&# a, v&# a th&# y Eva, Adam đã nh&#o nh&#o ch&# y theo mà quên tr&# i quên đ&# t cũng l&# i t&# o m&# t t&# p tính t&# h&# i cho đàn ông h&# u du&# sau này: c&# th&# y gái là ch&# y theo, b&# m&# b&# cha b&# công sinh thành! Adam Eva có nhau thì vui l&# m! h&# cùng nhau làm m&# i th&# x&# a kia Adam ch&# làm m&# t mình. Cùng tung tăng vui m&# ng ch&# y nh&# y trong v&# n đ&# a đ&#ng, cùng ăn trái cây, cùng u&# ng m&# t ng&# t, cùng ng&# m ánh trăng lên, ng&# m hoàng hôn xu&# ng... Adam có Eva c&# nh bên thì m&# ng l&# m! Có bao nhiêu đ&# u hay thì bung ra c&# - ch&# trách đàn ông th&# i nay cũng th&# - có cái gì v&# cũng bi&# t, có c&# gi&# u cũng không xong, k&# c&# qu&# đen hay phòng nhì em út... Cái đ&# i nh&# t c&# a Adam là ti&# t l&# bí quy&# t pha r&# u cho Eva. Lúc đ&# u thì cũng ch&# a có chuy&# n gì x&# y ra, ch&# là h&# cùng nhau th&# ng th&# c, cùng nhau th&#ng hoa, cùng nhau t&# n h&# ng m&# i th&# trong men r&# u...

Cu&# c s&# ng trôi qua êm đ&# m n&# u nh&# không có m&# t ngày n&# - hình nh&# là k&# ni&# m ba năm ngày g&# p nhau - hay c&# p nhau - ti&# n thân c&# a k&# ni&# m ngày c&# i bây gi&# , c&# hai cùng u&# ng r&# u, ng&# m trăng lên và nh&# m nh&#p “m&# i”, đ&# a cay b&# ng m&# t qu&# táo Adam hái đ&# c trên m&# t cây táo m&# c &# phía đông v&# n đ&# a đ&#ng. Vì qu&# táo này là hàng hi&# m - do Th&# ng Đ&# th&# a riêng cho mình và c&# m hai ng&# i ăn - ki&# u nh&# dân th&# ng thì u&# ng đ&# Gò Đen còn đ&# i gia thì u&# ng Chivas v&# y. Lâu lâu m&# i có m&# i ngon, hai ng&# i u&# ng quá chén. Mà thói th&# ng h&# say t&# t thi&# u ki&# m ch&# , mà h&# thi&# u ki&# m ch&# t&# t sinh ra làm b&# y, mà hai ng&# i ngày x&# a ch&# a có tham ô, h&# i l&# ... Cái b&# y nh&# t h&# có th&# làm là... làm tình. Cái này v&# sau &# ng thành câu nói: Khôn ba năm đ&# i m&# t gi&#. H&# u qu&# c&# a chuy&# n này th&# t kh&# ng khi&# p - đ&# n ngày nay v&# n th&# - c&# sau m&# t l&# n đ&# i thì h&# u qu&# luôn đ&# n đ&# n b&# nh vi&# n ph&# s&# n gi&# i quy&# t h&# u qu&#. Ngày x&# a ch&# a có b&# nh vi&# n ph&# s&# n đ&# “gi&# i quy&# t” nên cu&# i cùng Th&# ng Đ&# cũng bi&# t chuy&# n. Ng&# i gi&# n l&# m! Gi&# n vì chuy&# n trai gái h&# h&# ng c&# a hai ng&# i thì ít vì Ng&# i v&# n bi&# t chuy&# n “l&# a g&# n r&# m lâu ngày cũng bén”. Cái gi&# n nh&# t c&# a Ng&# i là hai k&# kia dám tr&# m táo hàng hi&# u c&# a ng&# i mà ăn nh&# u vô t&# ch&# c, l&# i say s&# a nh&# u nh&# t g&# y h&# u qu&# nghiêm tr&# ng - do ngày x&# a ch&# a có các bi&# n

pháp k&# ho&# ch hóa gia đình - nên Eva đã dính b&# u. Gi&# ng h&# t nh&# các b&# c sinh thành ngày nay, Th&# ng Đ&# s&# x&# u h&# , dù lúc &# y trên tr&# i ch&# có mình Ngài, ch&# ng có ai r&# nh h&# i đàm ti&# u th&# phi nh&# mi&# ng l&# i đ&# c đ&# a c&# a th&# gian ngày nay, l&# i s&# đ&# hai ng&# i trên tr&# i không khéo cây táo “đ&# c” - đ&# c đ&#o - ý nói không đ&# ng hàng - ch&# không ph&# i đ&# c đ&# a - b&# v&# t tr&# m s&# ch bách, Th&# ng Đ&# bèn đ&# i hai ng&# i ra kh&# i V&# n đ&# a đ&#ng - các b&# c cha m&# sau này thì đ&# i kh&# i nhà, thi tho&# ng có v&# “thăng hoa” sáng t&# o thêm cái v&# : t&# , không nhìn m&# t con cho hoành tráng.

B&# ng mang đ&# ch&# a, không bi&# t làm gì ki&# m s&# ng vì v&# n dĩ có Adam d&#ng hi&# n lo lót đ&# th&# x&# a nay - ngày nay m&# y anh đ&# i gia áp đ&# ng tri&# t đ&# chiêu này c&# a Adam, l&# cua đ&# c em m&# n&# nào là lo nhà, lo xe, lo qu&# n áo em xài &# h&# ! - Eva cáu l&# m, ngày nào cũng l&#m b&#m nhi&# c móc Adam b&# t tài vô đ&# ng không lo đ&# c cho v&# con. Còn Adam cũng có s&# ng gì, kh&# s&# tr&#o cây hái qu&# nh&# ng Eva &# m nghén nào có ăn đ&# c gì, ói ra h&# t tr&# n, báo h&# i có b&# u mà &# m nhon &# m nhách. Adam th&# ng v&# , l&# i th&# y mình b&# t l&# c nên r&# u, u&# ng r&# u gi&# i s&# u - đàn ông sau này cũng v&# y, c&# s&# u là u&# ng, có đ&# u bi&# n t&# ng h&# h&# ng h&# n, u&# ng kèm m&# i là m&# t em chân dài v&#y ng&# n, mà vui cũng u&# ng, không vui không bu&# n cũng u&# ng mi&# n có ng&# i bao. Eva bi&# t đ&# c gi&# n l&# m, đem r&# u đ&# h&# t xu&# ng sông. Nào ng&# cá đ&# i sông u&# ng r&# u say x&# n b&# i không đ&# c n&# i b&# ng tr&# ng xóa, Eva sai Adam v&# t cá lên ch&# bi&# n món ăn đ&# t&# m b&# - b&# t đ&# u t&# đó con ng&# i bi&# t “ngã m&# n”, t&# b&# luôn cái th&# i ăn chay toàn trái cây thanh t&# nh. Cá nhi&# u ăn không h&# t, Eva sai Adam đem ph&# i khô, đ&# dành ăn đ&# n - khai phong cho ngh&# làm khô m&# m sau này. Ăn cá mãi cũng ngán Eva thêm ăn th&# t, nh&# ng th&# i đó ch&# có vũ khí cũng không có thu&# c n&# , ch&# ng có b&# y l&# ng, Adam c&# h&# t s&# c v&# n ch&# ng b&# t đ&# c con thú nào. Eva bèn nghĩ ra cách n&# u r&# u đ&# cho muông thú u&# ng, mong chúng s&# say đi không n&# i mà b&# t. Nh&# ng nào ng&# muông thú đô cao h&# n cá, t&# u l&# ng kh&# m khá nên ch&# say chút chút, thi tho&# ng có vài con còn h&# ng chí đánh nhau tùm lum, nh&# t là lũ trâu bò, nh&# h&# n thì m&# y tên gà r&# ng l&#o toét - nguyên nhân sau này có ch&# i trâu ch&# i gà là t&# đây - ch&# có đ&# u th&# i đó chúng ch&# đánh nhau ho&# c cho vui ho&# c giành lãnh đ&# a, giành con cái ch&# ch&# a có cá đ&# nh&# bây gi&# . U&# ng nhi&# u đ&#m ghi&# n, lũ thú r&# ng b&# t đ&# u thi&# u r&# u thì không ch&# u n&# i, ng&# a ngáy tay chân, đ&# u óc m&# m - cái này đàn ông cũng th&# , chúng bèn đ&# n g&# p Eva xin cung c&# p thêm r&# u. Eva v&# n dĩ đ&# u óc nhanh nh&# y bèn t&# n đ&# ng c&# h&# i kinh doanh luôn, có đ&# u th&# i đó không có ti&# n nên ph&# ng ti&# n giao th&# ng là “hi&# n v&# t”. Ví đ&# nh&# m&# t con h&# mu&# n u&# ng r&# u thì ph&# i n&# p m&# t con th&# , cáo muôn u&# ng r&# u thì ph&# i n&# p m&# t con gà r&# ng, s&# t&# thì ph&# i trao đ&# i b&# ng m&# t con heo m&# p, heo mu&# n u&# ng r&# u l&# i ph&# i công v&# m&# t cây chu&# i... Công vi&# c kinh doanh phát đ&# t đ&# n n&# i các th&# c th&# a th&#i không th&# nào ăn h&# t. Eva sai Adam làm chu&# ng, cái thì nh&# t gà, cái nh&# t l&# n, chu&# i thì tr&# ng ngay sát vách nhà đ&# tr&# bu&# ng thì có cái ăn luôn kh&# i ph&# i đi xa hái cho m&# t - t&# đó phát sinh thêm ngh&# ch&#n nuôi, v&# sau công vi&# c thu&# n l&# i Eva cho l&# p luôn thành trang tr&# i nh&# ng ch&# a l&# p công ty trách nhi&# m h&# u h&# n..

Làm ăn phát đ&# t, làm ch&# m&# i ý t&# ng kinh doanh Eva đ&#m ra coi th&# ng ch&# ng- th&# ng hay n&# ng l&# i nhi&# c móc - m&# y ông ch&# ng th&# p c&# bé mi&# ng h&# n v&# th&# i nay cũng b&# th&# . Adam b&# v&# coi th&# ng đã đau lòng l&# m, Eva l&# i m&# i mê lo vi&# c kinh doanh và qu&# n lí trang tr&# i ch&# ng bao gi&# quan tâm xem ch&# ng c&# n gì, mu&# n gì khi&# n Adam c&# c kì đau kh&# , l&# i nói thêm Eva v&# n

Sách tích bìa nhí

Tác Giả: Ngô Ph&#m H&#nh Thúy

Thứ Tư: 24 Tháng 10 Năm 2012 08:03

hi&#u r&#t r&#o câu “m&#nh vì g&#o, b&#o vì ti&#n” và phát huy t&#i da v&#i ch&#ng, nói chuy&#n v&#i ch&#ng ch&# có ra l&#nh, hi&#p đáp ch&#ng nói đ&#c gì cho ra h&#n. A dam c&#i l&#i thì li&#n b&# h&#m r&#ng cho ra tòa li d&# mà không đ&#c chia tài s&#n vì ngày x&#a ch&#a có s&# đ&# s&# h&#ng, lu&#t hôn nhân gia đình cũng ch&#ng r&#o rằng nh&#bây gi&#, mà v&# l&#i n&#m quy&#n nên tr&#t t&# xã h&#i đang theo ch&# đ&# m&#u h&#, đàn ông nh&# Adam th&#t kh&# h&#t ch&# nói.

T&#c, gi&#n, bu&#n, t&#i, b&#t l&#c, x&#u h&# ... Adam mang theo bao u&#t t&#c đ&#n g&#p Th&#ng đ&# và bày t&# ý đ&#nh mu&#n r&#i xa Eva. Th&#ng đ&# v&#n đ&#ng c&#m v&#i Adam, l&#i th&#y Eva ngày càng b&#c l&#nh&#u tính không t&#t thì cũng mu&#n giúp đ&#. Ng&#i h&#i Adam c&#n gì, Adam n&#c n&#p đáp không mu&#n b&# v&#, vì v&# nói riêng - ph&#n nói chung là gi&#ng khó c&#i t&#o nh&#ng l&#i c&#c kì có ích khi nuôi nh&#t trong nhà, Adam ch&# mu&#n tr&# thù b&#ng cách tìm cho mình m&#t b&#n sao y h&#t v&#, nh&#ng tính tình ph&#i trái ng&#c: nhu mì, hi&#n đ&#u, n&#t na, s&#n lòng hi sinh d&#ng hi&#n mà không c&#n đòi h&#i l&#i ph&#i c&#c kì khôn khéo đ&# có th&# c&#t ti&#n ho&#c xài dùm ti&#n c&#a Eva mà Eva không h&# hay bi&#t... Th&#ng đ&# m&#m c&#i, Ng&#i l&#y m&#t ít nh&#ng nh&#o, m&#t ít d&#u dàng, m&#t n&#m t&#i c&#i, m&#t mu&#ng l&#ng l&#, m&#t đôi m&#t lúng li&#ng, m&#t cái mi&#ng n&#ng n&#u, m&#t cu&#n b&#ng ch&# toàn l&#i êm ái, m&#t kh&# năng xài ti&#n nh&# n&#c... đ&#t lên m&#t thân hình b&#c l&#a, m&#t đôi chân dài, m&#t làn da tr&#ng m&#n... Và g&#i đó là B&#nhí! Nh&#ng sau khi t&#o hình xong dù nhìn r&#t h&#p đ&#n nh&#ng B&#nhí ch&# bi&#t làm gì ngoài đi l&#i và nói năng nh&#ng&#i máy, Th&#ng Đ&#ch&#t nh&# ra là ch&#a truy&#n cho B&#nhí s&#s&#ng, th&# là Ngài d&#u dàng dùng mi&#ng mình th&#i m&#t h&#i dài truy&#n lu&#ng s&#s&#ng thông qua đôi môi đang hé m&#c&#a B&#nhí. Đôi môi B&#nhí đ&#n đ&#nh&#m t qu&#anh đào và có l&#do lu&#ng sinh khí Th&#ng đ&# trao cho nàng quá m&#nh nên g&#n ch&#t môi Th&#ng đ&# v&#i môi nàng - ti&#n thân c&#a cái v&# hôn môi câu m&#ngày nay. C&# hai c&#th&#ng&#t gây c&#ti&#ng đ&#ng h&#, n&#u th&#i đó có m&#t cái b&#ng sáng ch&# ra n&# hôn đ&#u tiên và b&#ng k&#l&#c Ghi-net v&#n&# hôn lâu nh&#t thì hai ng&#i này đ&#t gi&#i là cái ch&#c. C&#g&#ng l&#m Adam m&#i l&#i hai ng&#i ra kh&#i nhau và gi&#i thích cho B&#nhí nghe r&#ng Th&#ng đ&# t&#o ra nàng là đ&# dành cho đàn ông ch&# không ph&#i cho Th&#ng đ&#, và nh&#c nh&# v&#i Th&#ng đ&# r&#ng Ngài là đ&#ng t&#o tác muôn loài, ch&# đ&#c cho ch&# không đ&#c h&#ng - Ngày nay thi tho&#ng m&#t vài đàn ông cũng &#nh h&#ng tính hào s&#ng này nh&# “cha” c&#a mình, thi tho&#ng cũng hào s&#ng cho t&#t c&# m&#i th&# mình có- ch&# có đ&#u là cho gái ch&# không bao gi&# cho v&#.

Th&#ng đ&# r&#t l&#y làm t&#i h&# vì m&#t phút y&#u lòng đã l&# b&#n ch&#t y&#u m&#m đ&# đ&# c&#a mình, Ng&#i b&#n tr&#n bi&#t th&# gian quay v&# tr&#i sau khi trao cho Adam và b&#nhí m&#t s&# vũ khí: vài h&#t l&#n lút, m&#y mu&#ng n&#ng n&#n, vài chai đ&#m say cùng m&#t tô ngu ng&#c... T&# đó v&# sau ng&#i ta không bao gi&# th&#y Ngài xu&#t hi&#n n&#a, ch&# lâu lâu Ngài kh&#ng đ&#nh mình b&#ng cách sai Thiên Lô&#i đ&# búa đánh ch&#t vài th&#ng phung phú b&#nhí ph&# b&#c v&# nhà mà thôi. Nh&# s&#c h&#p đ&#n c&#a riêng mình cùng v&#i nh&#ng th&# vũ khí đ&#c Th&#ng đ&# ban t&#ng, B&#nhí song hành v&#i cu&#c s&#ng c&#a Adam Eva đ&#n t&#t năm sau mà v&# c&#a ch&#ng ít khi nào hay bi&#t, thi tho&#ng cũng có vài bà v&# “thong manh” bi&#t chuy&#n thì kì công l&#m cũng nh&# Ho&#n Th&# đánh ghen Thúy Ki&#u b&#ng cách nh&#c m&# b&#t h&#u đàn h&#u r&#u, hay nh&# V&#ng Hoàng h&#u b&#t Võ M&# N&#ng lên chùa tu t&#p, đ&# t&#n h&#n thì có bà hoàng h&#u b&#t cung phi c&#a mình ném xu&#ng gi&#ng nh&#ng tr&#ng h&#p đó c&#c kì ít, còn l&#i đa ph&#n đ&#u đánh ghen theo cách thông đ&#ng là t&#t axit - cái này h&#i tàn đ&#c, không nên theo, hay s&#n tóc - là nguyên nhân đ&# có nh&#ng mái tóc đ&#-mi-g&#c-x&#ng

Sách tích bìa nhí

Tác Giả: Ngô Ph&#m H&#nh Thúy

Thứ Tư: 24 Tháng 10 Năm 2012 08:03

---

m&#nh m&#, hay xé qu&#n áo - nh&#ng chiều này b&#nhí không s&#, th&#m chí còn khoái vì có c&# h&#i công khai l&# hàng... Còn m&#ng ch&#i hay tung tin lên m&#ng thì cũng ch&# g&#i ng&#a cho b&#nhí và ch&#ng. V&#y là các bà v&# đành ph&#i ng&#m b&#hòn làm ng&#t b&#ng cách &# th&# th&#a nh&#n s&# t&#n t&#i c&#a b&#nhí b&#ng cách gi&# b&# không bi&#t, mi&#n đ&#n ch&#ng nào ch&#ng còn ch&#a gom h&#t tài s&#n đ&#a cho &#m, ho&#c v&#n còn đóng thu&# đ&#y đ&#. Còn m&#y B&#Nhí cũng ch&#ng có nhu c&#u “gom giang sang v&# m&#t m&#i” v&#i anh đàn ông nào vì ít có cô nào ch&# có m&#t anh, luôn là s&# của đ&# phòng vài ba anh n&#a... Còn đàn ông thì “ch&#ng nào sóng gió ch&#a lên, thì anh còn v&#n tênh hênh cu&#c đ&#i”. M&#i quan h&# này t&#n t&#i đã hàng tri&#u năm qua mà v&#n b&#n v&#ng và có t&#ng lai phát tri&#n dài theo s&# t&#n vong c&#a loài ng&#&#i m&#t cách êm đ&#p. Ch&#ng và v&# và b&#nhí... Th&#ng đ&# muôn năm! Có đ&#u Th&#ng đ&# thi tho&#ng vén mây nhìn xu&#ng h&#i h&#n vì đã sinh ra đàn ông mà l&#i không th&# t&#o ra B&#Nhí cho mình vì v&#n dĩ Ngài còn không có v&# thì l&#y đâu ra có b&#nhí? V&#y là thi tho&#ng l&#i Ngài l&#i khóc, khóc ít thì m&#a ng&#u, khóc nhi&#u thì m&#a bão... Có đ&#u đ&#o g&#n đây m&#a bão h&#i nhi&#u, coi b&# Ngài h&#i h&#n lung l&#m chẳng? Ch&#c s&#p t&#i có m&#t gi&#ng m&#i ra đ&#i!